

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3591/2021
02.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Драгомир Вулетић и Ненад Вулетић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 557/20 од 31.03.2021. године, у седници већа одржаној 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 557/20 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 557/20 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 628/2019 од 14.04.2020. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 28.952,69 динара на име главног дуга и износ од 74.534,25 динара на име камате обрачунате на главни дуг до дана 11.05.2009. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражена исплата законске затезне камате на досуђен износ накнаде имовинске штете за период од 11.05.2009. године до исплате, као и захтев тужилце за исплату законске затезне камате на досуђени износ 74.534,25 динара обрачунате камате на главни дуг за период од 11.05.2009. године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ неисплаћеног потраживања у стечају у износу од 4.179,81 динар за период од 11.05.2009. године до 30.08.2019. године. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици одбијена је жалба тужилце и потврђена првостепена пресуда (став 1. изреке). Одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова поступка по жалби у износу од 14.400,00 динара (став 2.). Одбијен је захтев тужене за

накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара (став 3. изреке). Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на жалбу у износу од 7.200,00 динара (став 4. изреке).

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремена изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права. Осим тога предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи се на камату и трошкове поступка као споредна потраживања. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати и трошковима поступка, као о споредним захтевима тужиље, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић